

[Onze belangrijkste boodschap]

Ik begin met een vaststelling: de Grote Opdrachten zijn aanzienlijk verbeterd! Maar de vervolgstap naar de Bouwstenen roept bij ons drie vragen op, waar we graag drie adviezen aan verbinden. Ze gaan over **inkadering**, **kennis** en **verveelde leerlingen**:

- 1) Eén. **Inkadering**: Het raamwerk bij de bouwstenen introduceert een nieuwe driedeling: aanbod – taalleerder – communicatieve contexten. Waarom deze indeling? Onduidelijk is hoe deze zich verhoudt tot de drieslag uit de Grote Opdrachten: Communicatie – Identiteit – Cultuur. Belangrijker nog: de nieuwe drieslag reduceert Nederlands tot een vaardighedenvak.
- 2) Dan (2) de **kennis**: waar is de vakinhoud bij Nederlands, met name de taalwetenschappelijke en cultuurhistorische kennis? Kennis staat in deze bouwstenen alleen *in dienst van* taalvaardigheid, terwijl kennis ook nodig is om **oordeelkundigheid** op te bouwen over de relaties tussen bijvoorbeeld taal en identiteit en taal en cultuur. Identificatie en socialisatie veronderstellen dat leerlingen leren hun meningen te onderbouwen. Dat vereist meer vakinhoud.
- 3) En drie: **de verveelde leerlingen**. We zien enkele nieuwe onderdelen die een verrijking zijn maar vragen ons toch af: lossen we daarmee het probleem van de saaiheid van ons vak op? In de opeenvolgende 'bouwen' dreigen in weer dezelfde vaardighedsrondjes te draaien. Wij zien een remedie die niet leidt tot overladenheid: **verbind** vaardigheden met taalkundige en cultuurhistorische inhouden. Als leerlingen niet bij Nederlands over de Nederlandse taal en cultuur leren, waar dan wel?

Kortom, houd vast aan de oorspronkelijke **inkadering** van de Grote Opdrachten. Die biedt ruimte voor groei in vaardigheden, maar ook voor **kennis** waarmee we in oordeelkundig maken. En **integreer** vakinhoud met taal- en brede vaardigheden.

Jacqueline Evers-Vermeul & Erwin Mantingh

- Over Curriculum.nu: <https://nederlands.vakdidactiekgw.nl/onderzoek-en-publicaties/>